ΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΕΝΩΘΕΙΤΕ !

Κυριακή 24 τ' Φεβρουάριου 1948

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Διευθύνεται από ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ | Υπεύθυνος ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ | Γράμματα - Ανταποκρισεις: Λευκωσία—Αγ. Αντωνίου 1 | ΛΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΥ 2η χρονιά—58 φύλλο | Συνδρομές Εσωτερικού: Χρονιάτ. 10/-. Εξάμηνη 5/- | Κυκλοφορεί κάθε Κυριακή ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

«Δένει πολλά ψεύτικα πράγματα για τις σχέσεις μου μαζί του και προπαντός για ό,τι αφορά εμένα και τον Τρότσκυ. Ας μου δείξουν ένα άλλο άνθρωπο ικανό να οργανώσει μέσα σ' ένα χρόνο ένα υποδειγματικό στρατό και να καταχτήσει επί πλέον την εκτίμηση των στρατιωτικών ειδικών. Έχουμε αυτό τον άνθρωπο. Έχουμε το πάν. Και θα κάνουμε ακόμα και θαύματα»! (Λένιν).

(Μάξιμ Γκόρκυ: «Ο Λένιν»).

ΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗΣ

ΤΟ ΑΚΕΛ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ

Ι ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΟΥΝΕ ΤΑ ΕΦΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΤΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΖΙΑΡΤΙΔΗ ΣΤΟ «ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΗ» — Του συντρόφου Α. ΠΕΡΔΙΟΥ

3ο (τελευταίο)

Το **ΑΚΕΛ**, φάνηκε άρκετά συνεπές προς τη Σταλινική πολιτική κατεύθυνση, και δε συμφωνάμε με τους ακελικούς Μ. Χριστοδούλου και Α. Ζιαρτίδη, πως, μπορεί, σαν κίνημα «λαϊκό απελευθερωτικό, να πέσανε σε λάθη και δεξιές περεκκλίσεις».

Αντίθετα, λέμε απερίφραστα πως, στην τομέα της παριπλάνησης και της αντιμαρξιστικής διαπαιδαγώγησης των εργατών και αγροτών, νικήσανε Σταλινικώτεροι των Σταλινικών, που πολλές περιπτώσεις τους έχουνε ξεπεράσει και από πολλού χρόνου.

Τα ίδια τα **ΑΚΕΛΙΚΑ** κείμενα, που έχουμε μπροστά μας, μας πείθουνε απόλυτα πως δεν πέφτουμε έξω διατυπώνοντας τον πιο πάνω ισχυρισμό μας.

Να μερικά χαραχτηριστικά δείγματα της ακελικής καθοδήγησης πάνω στην ιδεολογική και οικονομική—πολιτική κατάρτιση των στελεχών του εργατικού κινήματος, που ξεφεύγουνε κάθε άλλη Σταλινική Οργάνωση στον Κόσμο: «Το χρονικό διάστημα που επιθεωρούμε — λέει ένα ακελικό έγγραφο — μπορεί να χαραχτηριαθεί σαν περίοδος, μέσα στην οποία το κόμμα αγωνιζότανε να ξεπεράσει μια δεξιά κρίση. Η κρίση αυτή, **ΔΕΝ ΟΦΕΙΛΟΤΑΝΕ ΟΥΤΕ ΣΕ ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ, ΟΥΤΕ ΣΕ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΕΙΣ ΑΠΟ ΘΕΜΕΛΙΩΔΙΚΕΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ.** Ήταν, όμως, προϊόν πολλών αδυναμιών, που χαραχτηρίζουνται σαν αδυναμίες Οργανωτικές, αδυναμίες στην πολιτική διαπαιδαγώγηση, στη θεωρητική αντίληψη και έρευνα, αδυναμίες στη Μαρξιστική τοποθέτηση και λύση των προβλημάτων του κινήματος» ! !

Και πιο κάτω: «Οι αδυναμίες αυτές είχαν σαν αποτέλεσμα την εμπειρική καθοδήγηση, τη διαισθητική αντίληψη των νόμων πάνω στους οποίους εξελίσσονταν οι ντόπιες και εξωτερικές συνθήκες και καταστάσεις, τις συνεχείς αναπροσαρμογές της γραμμής του Κόμματος, τη σύγχιση, την έλλειψη διαύγειας και σαφήνειας, τις παρερμηνεύσεις, και τις αμφιταλαντεύσεις, την αφομοιωτική αδυναμία και την ακαμψία προς καινούργιους προσανατολισμούς. Η κρίση αυτή δεν ξεπεράστηκε ακόμα ολοκληρωτικά» ! !

Ούτε και θα ξεπεραστεί καμμιά φορά, εφ' όσον στα **ΑΚΕΛ** θα εξακολουθεί να είναι παντοδύναμη η κομματική γραφειοκρατία, που αντλεί τη δύναμή της από τα δεξιά οπορτουνιστικά στοιχεία του κόμματος, πνίγοντας κάθε πραγματικά επαναστατική—Μαρξιστική—Λενινιστική εκδήλωση των κάτω, κάτω από τον παντοδύναμο ζυγό της.

Από τα πιο πάνω αποσπάσματα, κάθε πραγματικός συνειδητός κομμουνιστής, καταλαμβάνει πως τα Σταλινικό οικοδόμημα βρίσκεται έξω από το περιβάλλον της εποχής, κι' απατελεί μια απισθοδρομική ανορθογραφία μέσα στα πλαίσια του Διεθνούς προλεταριάτου. Οι Σταλινικοί ηγέτες ομολογούνε πως έχουνε ιδεολογικές, θεωρητικές, αδυναμίες. Κι' αδυναμίες πάνω στη «Μαρξιστική τοποθέτηση των προβλημάτων της Εργατικής Τάξης»! Πως καθοδηγούνε τα κίνημα «Εμπειρικά» κάτω από μια «Εμπειρική καθοδήγηση»..! ! Κι' όμως δεν παύουνε να κατηγορούνε τους αντιπάλους τους — τους οπαδούς της 4ης Κομμουνιστικής Διεθνούς — σαν «προδότες», τη στιγμή που μόνο αυτό έμεινε να παραδεχτούνε για τους εαυτούς τους! ! Κι' όλα αυτά, για να συγχίσουνε πιο πολύ τις εργαζόμενες μάζες. Για να θολώσουνε πιο πολύ τα νερά που μέσα σ' αυτά ψαρεύουνε οι ίδιοι. Για να δείξουνε τάχατες πως ακολουθούνε Μαρξιστική γραμμή, πως βλέπουνε τα λάθη τους, για να τα διορθώσουνε! !

Το **ΑΚΕΛ**, όπως και κάθε Σταλινικό κόμμα του Εξωτερικού, στηρίζει την ύπαρξή του πάνω στην αμάθεια των εργατών και αγροτών. Σε καμμιά περίπτωση δεν κάνει Μαρξιστική διαφωτιστική δουλειά μέσα στις μάζες, κι' αποκλείει συστηματικά την Ομαδική μόρφωση των στελεχών του εργατικού κινήματος, κι' όταν πάνω σ' αυτό αντιμετωπίζει την κριτική των μελών του, έχει για πάντα πρόχειρη τη στερεότυπη δικαιολογία: Όλα τα συνέδρια μας δώσανε εντολή να λύσουμε το Μορφωτικό ζήτημα. Οι ίδιες οι Κ.Ε. πήρανε ένα σωρό αποφάσεις πάνω στο Μορφωτικό. Μα δυστυχώς, μέχρι σήμερα δε μπορέσαμε να στηρίξουμε τον απαραίτητο μηχανισμό για τη μόρφωση των μελών και στελεχών μας.

Το συνέδριο θα κληθεί να σώσει το Κόμμα απ' αυτό το «πατροπαράδοτο» αμάρτημα ! ! Σε κάθε δύσκολη στιγμή που τα κάτω στρώματα αφυπνίζουνται και ζητάνε λόγο από την κομματική γραφειοκρατία για το ένα ή το άλλο ζήτημα, υπάρχει πάντα μια πρόχειρη δικαιολογία, που ικανοποιεί, σταλινικά, τους σταλινικούς!

Για μας, όμως, όλες αυτές οι προχειρότητες, είναι μια ακόμα επίσημη ένδειξη πως το **ΑΚΕΛ**, όπως και κάθε άλλο σταλινικό κόμμα, κυριαρχεί πάνω στις εργαζόμενες μάζες, όχι γιατί αυτές αντιλαμβάνουνται το ρόλο του και τη σωστή γραμμή που ακολουθάει αλλά γιατί είναι δυθισμένες στα σκοτάδια της αμάθειας που οι Σταλινικοί έντεχνα δημιουργούνε γύρω τους, για να μη μάθουνε ποτές την αλήθεια, και νάναι έτσι ο εύκολόπιστος «όχλος» που ξέρει μόνο να δίνει «δύναμη» και λεφτά στο κόμα χωρίς άλλες ενοχλητικές απαιτήσεις για Μαρξιστική — Λενινιστική διαπαιδαγώγηση.

Οι εργαζόμενες μάζες, και τοπικά και σε Διεθνή κλίμακα, είναι βαθειά επηρεασμένες από την ακτινοβολία της προλεταριακής — Οχτωβριανής επανάστασης και τη σταθεροποίησή της στη Σοβιετική Ένωση. Φαντάζουνται πως οι Ρώσσοι εργάτες και αγρότες βρίσκουνται τώρα μέσα σ' ένα αληθινό παράδεισο. Κι' είναι η ακτινοβολία — κάθαρη, όμως, στο είναι της ακτινοβολία — του Ρούσικου παράδεισου, που κάνει την πλειοψηφία του Διεθνούς προλεταριάτου, να βρίσκεται τώρα στο πλευρό της Σταλινικής γραφειοκρατίας. Όταν κάποτες γνωσθεί πέρα για πέρα η αλήθεια, όταν πια οι μάζες των εργατών και αγροτών πληροφορηθούνε την αλήθεια για τα αίσχρα μέσα που εφαρμόζει η Σταλινική γραφειοκρατία για την εκμετάλλευση των εργατών και αγροτών για δικούς της αποκλειστικά κυριαρχικούς σκοπούς, τότες πραγματικά θα αντιληφθούνε το Μαρξισμό — Λενινισμό, θα καταλάβουνε την ψευτιά και την απάτη των όπου γής Σταλινικών πρακτόρων, και θ' απαλλάξουνε τους όπου γής Μιλτιάδες και Ζιαρτίδηδες από τον κόπον να κυτάζουνε για «πιθανές παρεκκλίσεις» και τα ρέστα, για να ακολουθήσουνε τον μοναδικό διεθνιστικό κομμουνιστικό δρόμο που χαράζει η 4η Διεθνής κάτω από το πραγματικό Μαρξιστικό — Λενινιστικό πρόγραμμα του Τρότσκυ, που έδωκε κι' αυτή ακόμα τη ζωή του για τη διαφώτιση του Διεθνούς προλεταριάτου, στην προσπάθειά του να φέρει πιο κοντά τη μέρα της Διεθνούς προλεταριακής Επανάστασης για το Σοσιαλισμό.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΚΑΘΑΡΙΣΤΟΥΝ

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ "ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ"

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Πήραμε και δημοσιεύουμε την πιο κάτω επιστολή:

«Σύντροφοι της σύνταξης,

Το άρθρο που δημοσιεύτηκε στο 55ο φύλλο του «Εργάτη» με τον τίτλο «Με τον οικονομικό πόλεμο ν' αναπτυχθεί το Κολλεχτιβιστικό πνεύμα των μαζών» με την υπογραφή του σ. Α. Περδίου, είναι μια έκδηλη παρέκκλιση από τον Μαρξισμό, που, αν δεν έχει σκοπό τη δημοκοπία, είναι μια κακόβουλη αναθεώρηση της πάλης των τάξεων, που, σύμφωνα με τον μεγάλο θεωρητικό — ιδρυτή του Επιστημονικού Σοσιαλισμού Καρλ Μάρξ, οδηγεί στον Κομμουνισμό.

»Ρίχνοντας στις μάζες τέτοια συνθήματα δεν τους προσφέρουμε τίποτε άλλο παρά τη σύγχυση. Το να λέμε στους εργάτες πως μπορούμε να χτυπήσουμε οικονομικά το κεφάλαιο, χωρίς την ταξική πάλη, είναι σαν να παραδεχόμαστε πως μπορούμε να φτάσουμε στο σοσιαλισμό χωρίς επανάσταση, και, έτσι, κυλιόμαστε μέσα στην ακατάσχετο χειμαρρο της προδοσίας των σταλινικών.

»Μπορούμε, δηλαδή, με την κολεχτιβοποίηση ν' αποφύγουμε μέσα στον καπιταλισμό την εκμετάλλευση του κεφαλαίου και να αδρανοποιήσουμε, με τον οικονομικό πόλεμο τους κεφαλαιούχους να μας ακολουθήσουν; Προς τι λοιπόν η επανάσταση; Δεν νομίζετε πως ξεπέφτουμε ιδεολογικά πιο κάτω απ' τους σταλινικούς; Ακριβώς, αντίθετα απ' αυτή τη θέση, εμείς οι Τεταρτοδιεθνιστές έχουμε καθήκο να διακηρύττουμε στους εργάτες πως ο οικονομικός πόλεμος της αστικής τάξης της Κύπρου, δηλ. της δεξιάς, είναι κηρυγμένος ενάντια στους εργάτες από τη στιγμή που αυτή έχει μονοπωλήσει τα μέσα της παραγωγής και πως τότες μόνο θα σταματήσει όταν οι εργάτες την ανατρέψουνε, όπως και οι Μπολσεβίκοι στη Ρωσσία, αντικαθιστώντας το σημερινό σύστημα της ιδιοχτησίας με την κοινοχτημοσύνη (στα μέσα της παραγωγής). Με την κολλεχτιβοποίηση δεν θα κάνουμε τίποτε άλλο από του νά δημιουργήσουμε, ή μάλλον ν' αυξήσουμε την υπάρχουσα γραφειοκρατία, που σε κάθε μαχητικό αγώνα των εργατών ενεργεί σαν φρένο. Είναι δε έγκλημα για μας τους Τεταρτοδιεθνιστές να ερχόμαστε άρωγοι των σφετεριστών του εργατικού αγώνα με άστοχα και αντισοσιαλιστικά συνθήματα.

»Μια καλόπιστη μελέτη της κατάστασης, κάτω από το φως του Μαρξισμού, και μια ανασκευή του άρθρου επιβάλλεται, αν θέλουμε το Τεταρτοδιεθνιστικό κίνημα της Κύπρου να μη γίνει θλιβερός ουρωγός του μελλοθάνατου σταλινισμού, ποδναι φορτωμένος με τόσες και τόσες αμαρτίες.

»Την επιστολή μου αυτή ζητώ όπως τη δημοσιέψετε, καθότι μια ανοιχτή συζήτηση για τα ζητήματα που αναφέρω πιο πάνω, είναι και εποικοδομητική και αναγκαία και, άλλωστε, από τη συζήτηση βγαίνουνε τα καλύτερα συμπεράσματα.

Συντροφικά,
ΦΩΚΟΣ».

Λεμεσός, 5.10.48.

*

Από την πιο πάνω επιστολή του συντρόφου Φώκου, κάθε λογικός άνθρωπος βγάζει τα πιο κάτω συμπεράσματα:

1) Πως με το άρθρο που δημοσιεύτηκε στον «Εργάτη» παραδεχόμαστε και τονίζαμε πως . . . μονάχα με τον Κολλεχτιβισμό είναι δυνατό να φτάσουμε στο Σοσιαλισμό.

2) Πως απορρίπτουμε την πάλη των τάξεων, σαν όπλο στα χέρια του προλεταριάτου.

3) Πως παραδεχόμαστε πως με την Κολλεχτιβοποίηση μπορούμε ν' αποφύγουμε την εκμετάλλευση του κεφαλαίου μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα.

4) Πως, σύμφωνα με τον σ. επιστολογράφο, πρέπει να ταχτούμε ενάντια στον Κολλεχτιβισμό, γιατί μ' αυτόν (τον Κολλεχτιβισμό) θ' αυξήσουμε την υπάρχουσα ήδη γραφειοκρατία, κ' έτσι θάναι πιο δύσκολη η ανατροπή της καπιταλιστικής κοινωνίας, γιατί αυτή ενεργεί πάντα σαν φρένο στις επαναστατικές εξορμήσεις της προλεταριακής τάξης προς την εξουσία.

Από τα πιο πάνω καταλαβαίνει κανένας πως το ζήτημα, όπως το θάζει ο σύντροφος, είναι πολύ πλατύ, μα, ταυτόχρονα, ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΝΟΗΜΑ του άρθρου που δημοσιεύτηκε στον «Εργάτη».

Γι' αυτό πριν προχωρήσουμε στην εξέταση και ανάλυση του θέματος θάναι ανάγκη να αποδείξουμε πρώτα πως η επιστολή του συντρόφου είναι έξω από το νόημα του άρθρου και μετά να αναλύσουμε πιο πλατειά τη θέση μας που δημοσιέψαμε στον «Εργάτη» και που τονίζαμε πως είναι ανάγκη τώρα «Με τον Οικονομικό Πόλεμο ν' αναπτυχθεί το Κολλεχτιβιστικό πνεύμα των μαζών.»

Και πρώτα—πρώτα, δεν ρί-

(συνέχεια στη 2η σελίδα)

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ 4ΔΙΕΘΝΙΣΤΩΝ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ

Το Τμήμα της 4ης Διεθνούς στις Ινδίες έκανε τελευταία το Τρίτο Συνέδριό του. Σ' αυτό παρουσιαστήκανε αντιπρόσωποι από όλα τα μέρη των Ινδιών (Βεγγάλη, Μαντράς, Μαδούρα, Βομβάη, Κόνπορ, Κεύλάνη κ.λ.π.), καθώς και από πολλά άλλα μέρη σαν παρατηρητές. Έγινε ανασκόπηση της δράσης του Τμήματος από τον Γενικό Γραμματέα και τον Ταμία. Ο Γενικός Γραμματέας αναφέρθηκε στη μεγάλη εξάπλωση που είχε το κόμμα στη Βεγγάλη, Μαντράς και Μανδούρα. Στα μέρη αυτά το Κόμμα όχι μονάχα κατόρθωσε να ηγηθεί του Συντεχνιακού Κινήματος, αλλά και να επεκτείνει τη δράση του και ν' αγκαλιάσει όλα και να επεχτείνει τη δράσή προβλήματα του Ινδικού λαού, κι' αυτό παρά τις αντιδραστικές προσπάθειες της Κυβέρνησης και τις καταδιώξεις ενάντια στην ηγεσία και τα μέλη του Τεταρτοδιεθνιστικού Κόμματος των Ινδιών.

ΖΩΗΡΗ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ 4ΔΙΕΘΝΙΣΤΩΝ

Η αλλοπρόσαλλη πολιτική του σταλινικού κόμματος της Γαλλίας, υπό την ηγεσία του Τορέζ, έχει προκαλέσει τη δυσαρέσκεια των μαζών ενάντια σ' αυτό. Οι Τεταρτοδιεθνιστές της Γαλλίας δρούνε ακούραστα κι' ακαταμάχητα μέσα στις εργαζόμενες μάζες και τα σύνθήματά τους γίνουνται δεχτά μ' ενθουσιασμό από τους εργάτες, ενώ ταυτόχρονα προκαλούνε μεγάλη ανατάτωση μέσα στους σταλινικούς κύκλους.

Υπεύθυνος: Γ. Χειμαρρίδης
Τύποις: Χρ. Γ. Σταυρινίδη & Υιών Λυκούργου 7, Λευκωσία

ΟΙ «ΥΠΟΘΗΚΕΣ» ΤΗΣ Π.Ε.Ο.

ΚΑΙ Η ΠΟΛΥΘΡΥΛΗΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝΕ ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

«Ενάντια στον πεμπτοφαλαγγίτικο Τροτσκισμό που χέρι με χέρι με την Κυπριακή αντίδραση προσπαθεί να κατασκοφαντήσει το κίνημα και την ηγεσία του και να διεισδύσει στις γραμμές των Εργαζομένων Οργανώσεων, στρατολογώντας ακατατόπιστους Εργάτες, το Γενικό Συμβούλιο καλεί την Εργατική Τάξη να κρατά ανοιχτό πόλεμο, χωρίς να υποτιμά ποτέ τη ζημιά που μπορούν να κάμουν τα «αριστερά» αυτά όργανα της αστικής τάξης». (Ανακοινωθέν της Π.Ε.Ο., που δημοσιεύτηκε στο «Δημοκράτη» 17.10.48).

Τα πιο πάνω χαριτωμένα λόγια που ειπωθήκανε σαν υποθήκες της Π.Ε.Ο. προς την Εργατική Τάξη, και που δημοσιευτήκανε στον Κυριακάτικο «Δημοκράτη» αμέσως ύστερα από την πρώτη παράγραφο που ασχολείται με την Ενότητα του Κυπριακού Εργατικού Κινήματος, αφήνουνε να ξεχυλίσει το ακατάσχετο μίσος των πολεμικών αντιπάλων μας ενάντια στη δική μας παράταξη.

Μίσος που αναμφίβολα θα μεγαλώσει πιο πολύ με το φούντωμα του δικού μας κινήματος, του κινήματος που στρέφεται απόλυτα ενάντια στη Σταλινική ρεφορμιστική κι' αντιπαναστατική γραφειοκρατία, τη γραφειοκρατία που ενεργεί πάντα σαν φρένο σε κάθε προλεταριακό επαναστατικό αγώνα, που συνθηκολογεί πάντα με την πλουτοκρατική εκμετάλλευση, για να διαιωνίζει τα ιδιαίτερα συμφέροντα που δημιουργεί σε βάρος του προλεταριάτου.

Η πιο πάνω θέση του Γενικού Συμβουλίου της Π.Ε.Ο. για το Κίνημά μας Τεταρτοδιεθνιστικό κίνημα, έρχεται σα μια συνέπεια της δικής μας διαφωτιστικής δουλειάς μέσα στα φαρδειά εργατικά στρώματα για την ανιδιοτελή υπόσταση της γραφειοκρατίας, και της στραβής της κατεύθυνσης που οδηγεί το Συντεχνιακό Κίνημα για να το αφανίσει και να το υποδουλώσει στην κυρίαρχη εκμεταλλευτική τάξη.

Ύστερα από τους πολύμηνους διαφωτιστικούς αγώνες του «Εργάτη», ήτανε επόμενο πως τα γραφειοκρατικά τέλματα θα κουνιόντουσαν για να φανεί ολόκληρη η γραφειοκρατική βρωμιά που κρυβότανε μ' επιμέλεια από τα μάτια των αγωνιστών εργατών.

Και τ' αποτέλεσμα των αγώνων του «Εργάτη» φάνηκε ολοκάθαρο με την προκήρυξη της Π.Ε.Ο.! Και, όπως είναι, βούλιο καλεί την Εργατική Τάξη να κρατά ανοιχτό πόλεμο, χωρίς να υποτιμά ποτές τη ζημιά που μπορούν να κάμουν τα «αριστερά» αυτά όργανα της αστικής τάξης».

Μ' όλο που δε μας φαίνεται απόλυτα συμπληρωμένη η θέση της Π.Ε.Ο.: «Το Γενικό Συμβ. μπορεί να πείσει και τον τελευταίο ακόμα εργάτη. Εντούτοις απαντάμε στη θέση αυτή, και συμπληρώνουμε ό,τι έχει αφήσει πίσω το Γενικό Συμβούλιο: «Το Γενικό Συμβούλιο καλεί την Εργατική Τάξη να μη πιστεύει στον Τροτσκισμό που έχει σαν άμεσο σκοπό του να αφαιρέσει από το Γενικό Συμβούλιο και τους άλλους γραφειοκράτες συμπαραστάτες μας το ψωμί, την άνεση και την πολυτέλεια που τα κερδίσαμε με χίλιες δυσκολίες, κοροϊδεύοντας το προλεταριάτο, καλούμε δε κάθε δυνατό εργάτη να μη υποτιμά ποτέ τη ζημιά που θα

(συνέχεια στη 2η σελίδα).

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΦΑΚΟ

ΟΠΩΣ ΤΑ ΠΡΟΒΛΕΨΑΜΕ:

Ὁ Πρόεδρος κι' ὁ Γραμματέας τῆς Ε.Ε. τοῦ ΕΑΣ Πάφου, παραιτηθήκανε τὴν περασμένη βδομάδα, γιὰ «προσωπικοὺς λόγους». Δὲν ξηγήσανε, ὅμως, σὲ κανένα αὐτοὺς τοὺς «προσωπικοὺς λόγους». Ἐμεῖς πάντα πιστεύαμε καὶ πιστεύουμε πὼς ὁ ΕΑΣ εἶναι ἕνας ὀργανισμὸς-ἔκτρωμα κι' ὄχι βιώσιμος, γιατὶ αὐτοὶ ποὺ τὸν ἀποτελοῦνε ἀνήκουνε σὲ διαφορετικὲς τάξεις καὶ σὲ διαφορετικὰ στρώματα, καί, ὡς ἐκτούτου, εἶναι ἀδύνατο νὰ ὑπάρξει ταὐτότητα συμφερόντων καὶ ἐπιδιώξεων. Ὁ ΕΑΣ ἱδρύθηκε μὲ τὴν ἀνοχὴ τῶν ἀστῶν καὶ μικροαστῶν, ποὺ ἀποτελούσανε κι' ἀποτελοῦνε τὴν ἡγεσία του. Καὶ σὰν τέτοιοι εἶναι ἀδύνατο ν' ἀγωνιστοῦνε γιὰ τὰ συμφέροντα τῆς ἐργατικῆς τάξης, ποὺ ἀποτελεῖ τὴ βάση του κι' ἀπὸ τὴν ὁποία ἀντλεῖ τὴ δύναμή του. Καὶ σὰν ἕνα συνοθύλευμα ἀστῶν, μικροαστῶν, προλεταρίων, τσιφλικάδων, μικροϊδιοχτητῶν καὶ φτωχῶν ἀγροτῶν, δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει σὰν ἕνα ἀγωνιστικός, ταξικός, ὀργανισμὸς ποὺ νὰ ἐπιδιώξει τὴν ἀπολύτρωση τῶν ἐργατῶν καὶ φτωχῶν ἀγροτῶν ποὺ ἀποτελοῦνε τὴ πλειοψηφία. Ἡ προσπάθεια τῶν ἱδρυτῶν καὶ ἡγετῶν του γιὰ ἄμβλυνση τῆς ταξικῆς πάλης, τὴ «γεφύρωση τοῦ χάσματος» μεταξὺ ἐκμεταλλευτῶν κ' ἐκμεταλλευομένων, τὴ «συνεργασία», τὴ «συμφιλίωση» καὶ τὴν εἰρήνη ἀνάμεσα στὰ δυὸ ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα, ἀποδειχτήκανε στὴν πράξη σὰν χιμαιρικὰ ὄνειρα. Γιατὶ ἕνας κόσμος ποὺ ἀνεβαίνει μὲ σταθερὸ βῆμα τὰ σκαλιὰ τῆς ἱστορικῆς του ἀποστολῆς, εἶν' ἀδύνατο νὰ σταματήσει τὴν πορεία του πρὸς τὸ τέρμα, ὅσες κομπογιαννίτικες συνταγὲς κι' ἂν μηχανευτοῦνε οἱ λογῆς-λογῆς, κρυφοὶ καὶ φανεροὶ ἐχθροί του.

Ὡς τὰ σήμερα, οἱ ἀστοὶ καὶ μικροαστοὶ τοῦ ΕΑΣ πιστεύανε πὼς εἶναι δυνατὸ νὰ δαμάσουνε τὸν προλεταριακὸ γίγαντα μὲ τὸ ἀφιόνι τῆς «εἰρήνης» καὶ τῆς «συνεργασίας». Τώρα, ὅμως, ἀντιληφθήκανε πὼς κάθε παραπέρα προσπάθειά τους εἶναι ματαιοπονία. Γι' αὐτὸ τώρα ποὺ ἀρχίσανε καὶ τὰ πράματα νὰ «βρωμᾶνε» λιγάκι, ἕνας-ἕνας παραιτοῦνται ἀπὸ τ' ἀξιώματά τους γιὰ «προσωπικοὺς λόγους»! Μένει, ὅμως, νὰ τὸ ἀντιληφθοῦνε αὐτὸ καὶ οἱ Σταλινικοὶ τοῦ τόπου μας, ποὺ, παρ' ὅλο ποὺ ἡ γυμνὴ πραγματικότητα τοὺς βροντοφωνάζει τὴν ἀλήθεια, αὐτοὶ τὸν χαβᾶ τους: «Ζήτω ὁ ΕΑΣ», «Εἰρήνη», «Συμφιλίωση», «Συνεργασία»!!!!

◆◆

Ο,ΤΙ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝΕ

Τ' «ἀφεντικό» τῶν Μοναρχοφασιστῶν τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἀμερικάνος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, πῆγε τὴν περασμένη βδομάδα νὰ κάνει ἐπίσκεψη στ' ἀμπελοχώραφό του, τὴν Ἑλλάδα. Κ' οἱ ὑπηρέτες του σκοτωθήκανε ποιὸς νὰ δείξει καλύτερο πρόσωπο στὸ μάστορή του. Οἱ Βασιλεῖς διακόψανε τὴν περιοδεία τους καὶ ἐπιστρέψανε μ' ἀεροπλάνο στὴν πρωτεύουσα γιὰ νὰ τὸν ὑποδεχτοῦνε καὶ νὰ τὸν περιποιηθοῦνε, ὑπουργοί, βουλευτές, μεγαλοβιομήχανοι καὶ τραπεζίτες, τρέξανε ὅλοι νὰ τοῦ φιλήσουνε τὸ χέρι καὶ νὰ τοῦ ζητήσουνε....αὔξηση τοῦ μισθοῦ τους, — δηλ. τῆς «οἰκονομικῆς βοηθείας» ἀπὸ τὸ «Σχέδιο Μάρσαλ»—καὶ προπαντὸς νὰ τοῦ ζητήσουνε τὴν «ἄδεια» γιὰ ν' αὐξήσουνε τὸν «Ἐθνικό» τους στρατό!

Ἕνα, ὅμως, εἶναι βέβαιο. Κι' αὐτὸ ἂς μὴ τὸ ξεχνοῦν. Ὅσο κι' ἂν αὐξήσουνε τὸν «Ἐθνικό τους στρατό», ὅσα δολλάρια κι' ἂν πάρουνε ἀπὸ τὸν ἀφέντη τους, ὅ,τι καὶ νὰ κάνουνε, ἡ ποινή τους ἀπὸ τοὺς καταπιεζόμενους τῆς Ἑλλάδας εἶναι ἤδη κομμένη. Κι' αὐτὴ δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ ἐκείνη ποὺ περιμένει καὶ τοὺς ὅμοιούς τους, ὅπου γῆς: Τὸ γκρεμοτσάκισμα καὶ τὴν καταστροφή τους.

ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ- ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ!

Ὁ «λαϊκός» μας Δήμαρχος τῆς Λευκωσίας, ἐμφανίστηκε τὴν περασμένη βδομάδα μέσα στὶς στῆλες τοῦ καθημερινοῦ τύπου μὲ «ἐκπληκτικὰς ἀποκαλύψεις διὰ τὰ τεράστια κέρδη τῆς Ἠλεκτρικῆς»! Καὶ μᾶς ἀράδιασε ἕνα σωρὸ λογαριασμοὺς καὶ κόντρα λογαριασμοὺς γιὰ νὰ μᾶς ἀποδείξει πὼς ἡ Ἠλεχτρικὴ Ἑταιρεία Λευκωσίας....κερδίζει τεράστια ποσὰ ἀπὸ τὴ σημερινὴ τιμὴ τοῦ ἠλεχτρικοῦ ρεύματος!! Γλαῦκα κομίζει εἰς Ἀθήνας, ὁ κ. Κληρίδης! Δὲν ἤτανε ἀνάγκη νὰ μᾶς πεῖ ὁ κ. Κληρίδης πὼς ἡ Ἠλεχτρικὴ Ἑταιρεία κερδίζει τόσα πολλά! Ὅλοι τὸ ξέρουνε αὐτό. Καὶ γι' αὐτὸ κάθε ἄλλο παρὰ «ἐκπληκτικὲς» εἶναι οἱ....ἀποκαλύψεις του!

Ἀπὸ τὸν κ. Κληρίδη περιμένουμε κάτι ἄλλο, ἐχτὸς ἀπὸ τὶς «ἐκπληκτικὲς του ἀποκαλύψεις». Κι' αὐτὸ τὸ ἄλλο εἶναι κεῖνο ποὺ ὑποσχέθηκε καὶ διατυμπάνισε μ' ὅλα τὰ στὴ διάθεσή του μέσα τὸν καιρὸ ποὺ ζητοῦσε τὴν ψῆφο τῶν ἐργατῶν καὶ ἐργαζομένων μαζῶν τῆς Λευκωσίας: ΧΕΡΟΠΙΑΣΤΟ ΚΑΙ ΜΑΧΗΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ γιὰ τὴν δημοτικοποίηση τῆς Ἠλεχτρικῆς. Οἱ φιλολογίες καὶ τὰ μουσκουρούβκια δὲν ἔχουνε περάση πιά. Οἱ ἐκμεταλλευόμενοι ἀρκετὰ ἀντέξανε ὡς τὰ τώρα. Καὶ δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ βαυκαλίζουνται ἐξακολουθητικὰ μὲ «ἀποκαλύψεις», ἔστω κι' ἂν αὐτὲς εἶναι τόσο «ἐκπληκτικὲς», ὅσο αὐτὲς ποὺ μᾶς σερβίρει μέσα-μέσα ὁ κ. Κληρίδης!

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΣΤΟΝ "ΕΡΓΑΤΗ"

Ἀγαπητὲ «Ἐργάτη».

Ἡ λαϊκὴ παράταξη Λευκονοίκου, σημείωσε κι' ἄλλο ἄθλο στὸ ἐνεργητικό της, ἐχτὸς ἀπὸ κεῖνον τῆς ἡγεσίας της, ποὺ σᾶς γράψαμε στὸ προηγούμενο φύλλο, σχετικὰ μὲ τὸν οἰκονομικὸ πόλεμο.

Αὐτὴ τὴ φορά, ὅμως, τὸ ζήτημα εἶναι πολὺ πιὸ σοβαρό, γιατὶ βαρύνει ὁλόκληρη τὴ λαϊκὴ παράταξη, κι' ὄχι μονάχα τὴν ἀργόσχολη ἡγεσία της.

Ὅπως ξέρετε, στὸ Λευκόνοικο λειτουργεῖ τὸ Ἀναγνωστήριο «Ἐλευθερία» ποὺ ἱδρύθηκε ἀπὸ τοὺς Κέκκους καὶ τὸ κερδίσαμε ὕστερα ἀπὸ ψηφοφορία πρὶν ἀπὸ τὰ γνωστὰ γεγονότα τοῦ Λευκονοίκου, κι' ἀπὸ τότες τὸ κρατᾶμε γερὰ στὰ χέρια μας. Σ' αὐτὸ τὸ Ἀναγνωστήριο, ποὺ τὸ μπουφὲ του ἀνήκει τώρα σὲ μέλος τῆς λαϊκῆς παράταξης, ποὺ συνήθως κόπτεται γιὰ τὰ «ἀριστερά» του φρονήματα, εἰσήχθηκε τὸ χαρτοπαίγνιο--κουμάριν--καὶ ὅλα σχεδὸν τὰ μέλη εἶναι καταγαναχτησμένα ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐνέργεια τοῦ μπουφετζῆ, ποὺ ἐπιδοκιμάζεται ἀπὸ τὸ παρὼν ἐχτελεστικὸ Συμβούλιο τοῦ Σωματείου.

Σημειῶστε ἀκόμα, πὼς ὁ μπουφετζῆς τοῦ Σωματείου, ὀνόματι Ἀνδρέας Θεμιστοκλέους παίρνει τὰ ἐλεγχόμενα εἴδη του ἀπὸ γνωστότατον Ἐθνικόφρονα μπακάλλην, παρὰ τὸν οἰκονομικὸ πόλεμο ποὺ διεξάγεται ἀνάμεσα στὶς δυὸ ἀντίθετες παρατάξεις.

Ὁ ἴδιος μπουφετζῆς δοκίμασε ἀκόμα μιὰ φορὰ στὸ παρελθὸν νὰ εἰσάξει τὸ χαρτοπαίγνιο στὸ Σωματεῖο, ἀλλὰ ἡ γενικὴ Συνέλευση τῶν μελῶν ἀπέρριψε παγγυρικὰ τὴν πρότασή του. Τώρα, ὅμως, ποὺ τὸ χαρτοπαίγνιο ἄρχισε κι' ὅλας νὰ ὀργιάζει μέσα στὸ Σωματεῖο, τί λέγει ἡ Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν κατάφορη αὐτὴ παραβίαση τῆς ἀπόφασης τῆς Γενικῆς Συνέλευσης;

Περιμένουμε κάποια ἀπάντηση.

ΕΝΑ ΜΕΛΟΣ».

Διαβάζετε καὶ διαδίδετε μὲ φανατισμὸ

ΤΟΝ "ΕΡΓΑΤΗ"

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΕΣ ΤΩΝ ΣΤΑΛΙΝΙΚΩΝ

Ο ΛΕΝΙΝ ΤΟΥ 18 ΚΙ' Ο ΤΡΟΤΣΚΥ ΠΑΛΑΙΨΑΝΕ ΜΑΖΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΟΧΤΩΒΡΙΑΝΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΕΣ ΣΤΑΛΙΝΙΚΟΥΣ

Ἡ Σταλινικὴ γραφειοκρατία τοῦ τόπου μας ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξη ποὺ παίρνει τὸ Τεταρτοδιεθνιστικὸ κίνημα, ἀπὸ μέρα σὲ μέρα, καὶ τρομαγμένη ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξη αὐτή, ποὺ ἔχει σὰ σκοπό της νὰ λύσει τὰ χέρια τοῦ προλεταριάτου ἀπ' τὰ δεσμὰ τῆς Σωματειακῆς γραφειοκρατίας, ποὺ σήμερα χρησιμοποιεῖ τὸ προλεταριάτο γιὰ νὰ αὐξάνει μονάχα τοὺς γνωστοὺς καὶ τοὺς ἄδηλους πόρους της γιὰ νὰ ζεῖ στὴ χλιὴ καὶ τὴν πολυτέλεια, χωρὶς στὴν οὐσία νὰ γνοιάζεται γιὰ τὰ προβλήματα τῶν ἐργαζομένων μαζῶν τοῦ τόπου, θεώρησε σκόπιμο καὶ ἐρμετὰ ἐξυπηρετικὸ γιὰ τὰ γραφειοκρατικά της συμφέροντα, νὰ παρουσιάσει πρῶτα στὸ Βαρῶσι κι' ὕστερα στὶς ἄλλες πόλεις τῆς Κύπρου, τὸ γνωστὸ Σταλινικὸ δημιούργημα τοῦ 1936—1937 «Ὁ Λένιν τοῦ 18», ποὺ γυρίστηκε ὕστερα ἀπὸ ἐντολὴ τῆς ἀνωτάτης θερμιδωριανῆς γραφειοκρατίας τοῦ Κρεμλίνου, γιὰ νὰ συγχύσει τὸ Σοβιετικὸ προλεταριάτο καὶ νὰ δικαιολογήσει τὰ ἐγκλήματα ποὺ διέπραξε σὲ βάρος τοῦ Σοσιαλισμοῦ στὴν περίοδο τῶν Σταλινικῶν «Ἐκκαθαρίσεων».

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτή, τὸ γραφειοκρατικὸ τέλμα κινήθηκε, κ' ἕνα σωρὸ βρωμερὰ ἔντυπα βγήκανε στὴν ἐπιφάνεια, καλώντας τοὺς ἐργάτες, τοὺς ἀγρότες καὶ τοὺς μεσαίους, νὰ πλημμυρίσουνε τὶς αἴθουσες τοῦ κινήματος γράφουν γιὰ νὰ δοῦνε τὰ ἱστορικὰ γεγονότα τῆς προ-επαναστατικῆς καὶ ἐπαναστατικῆς περιόδου. Νὰ δοῦνε τὴν «προδοσία» τῶν Τροτσκιστῶν «ἐνάντια στὴν ἐπανάσταση» κ' «ἐνάντια στὸ Λένιν καὶ τὸ Στάλιν». Νὰ δοῦνε καὶ νὰ πιστέψουνε! Καὶ νὰ πάψουνε πιὰ νὰ πιστεύουνε τὶς «Τροτσκιστικὲς παραφυάδες» ποὺ κατηγοροῦνε καθημερινὰ τὴν «ἡγεσία τοῦ λαϊκοῦ κινήματος» πὼς δὲν καθοδηγεῖ πάνω στὸ σωστὸ δρόμο τὶς ἐργαζόμενες μάζες.

Βρήκανε, ἐπὶ τέλους, ἕνα «ἱστορικὸ Σοβιετικὸ ντοκουμέντο» οἱ Σταλινικοί, γιὰ ν' ἀποδείξουνε στὸ προλεταριάτο τὴν «ἀνοιχτὴ προδοσία τῶν Τροτσκιστῶν», καὶ δὲ χάσανε τὴν εὐκαιρία, μιὰ καὶ ἡ ἐπιχείρηση αὐτὴ θὰ τοὺς ἄφινε διπλᾶ κέρδη: Κέρδη ἀπὸ τὶς εἰσπράξεις οἰκονομικά, καὶ κέρδη ἀπὸ τὴν «πύκνωση τῶν φαλαγγῶν» τοῦ «λαϊκοῦ κινήματος» — ὕστερα ἀπ' αὐτὴ τὴ διαφώτιση! — ὀργανωτικά, μὲ τὴν προβολὴ τοῦ Σταλινικοῦ δημιουργήματος «Ὁ Λένιν τοῦ 18»!!

Κινηθήκανε, λοιπόν, τὰ Σταλινικὰ γραφειοκρατικὰ τέλματα, καὶ ἀνάμεσα ἀπ' αὐτὰ βγήκανε στὴν ἐπιφάνεια καὶ εἴδανε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, τὰ παρακάτω ἀηδιαστικὰ ἐπινοήματα: «Ἡ μεγάλη πάλη τῶν δυὸ ἀντίθετων παρατάξεων, στὴν πιὸ μεγάλη Ὀργανωτικὴ προσπάθεια», «Ὁ Λένιν, ὁ Στάλιν, ὁ Βοροσίλωφ, ὁ Σβέρτωλφ, ἐνάντια στὸ Τροτσκιστικὸ Κίνημα καὶ τοὺς συμπαραστάτες του, τοὺς Μπουχαριανούς, τοὺς Μενσεβίκους, καὶ τοὺς Ἐσέρους προδότες»! «Τοὺς πρώτους, στὴ μεγάλη ὀργανωτική τους προσπάθεια γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς Ὀχτωβριανῆς Ἐπανάστασης, καὶ τοὺς δεύτερους, στὸν προδοτικὸ ρόλο τους νὰ ξεπουλήσουνε τὸ προλεταριάτο στοὺς Ἰμπεριαλιστὲς ἐκμεταλλευτές του»!!

Μὲ λίγα λόγια, ἡ Σταλινικὴ γραφειοκρατία, ἀψηφώντας τὴν Ἱστορία καὶ παραγνωρίζοντας κι' αὐτὰ ἀκόμα τὰ Σταλινικὰ γραφτά, μαζεύει τοὺς ἐργάτες, τοὺς ἀγρότες καὶ τὰ μεσαῖα στρώματα σὲ μιὰ αἴθουσα κινηματογράφου, γιὰ νὰ τοὺς κτύσει μὲ τὸ Σταλινικὸ ζουρλομανδύα, καὶ νὰ μπορέσει νὰ στηρίξει ἔτσι τὸ παντοτεινὸ βασίλειο της πάνω στὴ ράχη τῶν ἐργαζομένων μαζῶν τοῦ τόπου μας.

Μά...εἶναι πολὺ δύσκολο τὸ ἐγχείρημα αὐτό. Γιατὶ ἡ Κύπρος δὲν εἶναι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωση ὅπου καὶ τὸ τελευταῖο ἱστορικὸ ντοκουμέντο γύρω ἀπὸ τὴν Ὀχτωβριανὴ Ἐπανάσταση παραποιήθηκε ἀπὸ τὰ ὄργανα τοῦ Στάλιν καὶ τῆς «Γκπεοῦ». «Ὁ Λένιν τοῦ 18» μποροῦσε νὰ ἔχει κάποια ἀξία στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση μονάχα, ὄχι ὅμως καὶ στὸν τόπο μας. Γιατὶ ἐδῶ, παρ' ὅλο ποὺ ὁ Βρεττανικὸς Ἰμπεριαλισμὸς καταδίωκε ἄγρια κάθε ἐπαναστατικὸ βιβλίο καὶ τὸ ἀπαγόρευε, κάτι ἀκόμα ἔχει ἀπομείνει ποὺ διαψεύδει καὶ καταρρίπτει ὅλες τὲς Σταλινικὲς συκοφαντίες.

Τὸ «Κράτος καὶ Ἐπανάσταση», ποὺ εἶναι τὸ τελευταῖο ἔργο τοῦ Λένιν, καὶ ποὺ γράφτηκε στὴν περίοδο τῆς Ὀχτωβριανῆς Ἐπανάστασης, δὲν ἀναφέρει πουθενά, ἔστω καὶ τὸ παραμικρό, γιὰ «Τροτσκιστικὸ Κίνημα» ἐκεῖ ποὺ ἀναφέρει τὸν ἄθλιο ρόλο τῶν Μενσεβίκων καὶ τῶν Ἐσέρων, ποὺ ἀντίστρατευθήκανε τὴν προλεταριακὴ Ὀχτωβριανὴ Ἐπανάσταση.

Δὲ δυσκολεύουνται, ὅμως οἱ ἐδῶ Σταλινικοί, ν' «ἀνακαλύψουνε» ὅ,τι ὁ Λένιν δὲν κατώρθωσε νὰ δεῖ μέσα σ' ἐκείνη τὴν Ἱστορικὴ Ἐπαναστατικὴ περίοδο! Κι' ἔτσι «ἀνακαλύψανε» πὼς στὴ Ρωσία ὑπῆρχε Τροτσκιστικὸ Κίνημα τὸ 18. Πὼς τὸ Κίνημα αὐτὸ «ἀντιστρατεύθηκε τὸ Λένιν, τὸ Στάλιν, τὸν Βοροσίλωφ, τὸ Σβέρτωλφ, καί, σὲ στενὴ συνεργασία μὲ τοὺς Μπουχαριανούς, τοὺς Μενσεβίκους, τοὺς Ἐσέρους καὶ τὴν Κάπλαν, ὀργάνωσε τὴν λευκὴν ἀντεπανάσταση»!!

Δὲ μᾶς εἶπανε, ὅμως, οἱ Σταλινικοὶ «φωστῆρες» τοῦ ΑΚΕΛ, ἂν καὶ ὁ Στάλιν ἀνῆκε ὀργανικὰ στὸ Τροτσκιστικὸ Κίνημα τὸ 1918, καὶ νὰ δώσουνε ἔτσι, μιὰ ὁπωσδήποτε ἐξήγηση στὸ προλεταριάτο πάνω σὲ κεῖνα ποὺ ἔγραψε ἡ «Πράβδα», ἀριθμὸς φύλλου 241, ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ ΣΤΑΛΙΝ, ποὺ ἐξυμνούσανε τὸν Τρότσκυ καὶ τὸν ρόλο του, στὴν πραγματοποίηση καὶ τὴ σταθεροποίηση τῆς Ὀχωβριανῆς Ἐπανάστασης.

Μεταφέρουμε ἐδῶ ὁλόκληρο ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ἄρθρο τοῦ Ἰ. Στάλιν. Νά τί ἔγραφε τότες: «ΟΛΗ Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΧΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ, ΔΙΕΞΗΧΘΗ ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΗΓΕΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΟΒΙΕΤ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥ ΠΟΛΗΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ Λ. ΤΡΟΤΣΚΥ. ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟ ΝΑ ΚΗΡΥΧΘΕΙ ΜΕ ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ ΟΤΙ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΧΡΕΩΣΤΕΙ ΤΗ ΓΡΗΓΟΡΗ ΜΕΤΑΠΗΔΗΣΗ ΤΗΣ ΦΡΟΥΡΑΣ ΜΕ ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΟΛΜΗΡΗ ΕΧΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΤΡΟΤΣΚΥ».

Τί συμβαίνει, ἀγαπητοὶ Σταλινικοὶ μαζύ σας; Λησμονήσατε πὼς κάποιοι σᾶς παρακολουθοῦνε βῆμα μὲ βῆμα, ἕτοιμοι νὰ σᾶς βάλουνε στὴ θέση σας, μὲ τὴν πρώτη διαστρέβλωση ἢ ἰδεολογικὴ παρέκκλιση ποὺ θὰ κάνετε; Ἢ μήπως, νομίζετε πὼς μπροστά σας βρίσκεται τὸ μεσαιωνικὸ κουπάδι ποὺ δεχότανε ἀδιαμαρτύρητα τὶς ἀρλουμπολογίες τοῦ πρώτου τυχόντα καιροσκόπου ἐκμεταλλευτή;

Οἱ Ἐργάτες, οἱ ἀγρότες καὶ οἱ διανοούμενοι μεσαῖοι, ποὺ διαβάσανε τὸ πρόγραμμα τοὺς Σταλινικοὺς τῆς Ἀμμοχώστου, καὶ ποὺ εἴδανε τὸ Σταλινικὸ δημιούργημα «Ὁ Λένιν τοῦ 18», δὲ θὰ πιστέψουνε ἀσφαλῶς τὸ συμπέρασμα ποὺ βγαίνει ἀπὸ αὐτὴ τὴ Σταλινικὴ προπαγάνδα, διαβάζοντας στὸ μεταξὺ προσεχτικότερα τὴν Ἱστορία τῆς Ὀχτωβριανῆς Ἐπανάστασης.

Σ' ὅλη τὴν Ἐπαναστατικὴ καὶ μετεπαναστατικὴ περίοδο, ὁ Τρότκυ βρισκότανε στὸ πλάϊ τοῦ Λένιν καὶ πολεμούσανε μαζὺ γιὰ νὰ προφυλάξουνε τὸ νεαρὸ Σοβιετικὸ Κράτος ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς γραφειοκρατείας. Πολεμούσανε μαζύ, γιὰ νὰ κάνουνε τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους ὑπηρέτες καὶ ὄχι ἀφέντες τῆς Σοβιετικῆς Κοινωνίας.

Δὲν τὸ κατωρθώσανε ὅμως! Κ' οἱ δυὸ ὑποκύψανε κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τῆς Σταλινικῆς γραφειοκρατίας, ὁ ἕνας μὲ τὸ θάνατό του, ποὺ ἦρθε σὰ συνέπεια τῆς δολοφονίας, ποὺ ὑπέστηκε ἀπὸ τὴν Κάπλαν, καὶ ὁ ἄλλος ὕστερα ἀπὸ τὴ σχεδιασμένη ἀπὸ τὴν Γκεπεοῦ δολοφονία του, ποὺ γίνηκε στὸ Μεξικὸ στὰ 1940.

Στὴν περίοδο ποὺ ὁ Λένιν κρατοῦσε στὰ στιβαρὰ χέρια του τὴν ὑπόθεση τοῦ Σοβιετικοῦ προλεταριάτου, κανένας δὲν τόλμησε νὰ κατηγορήσει ἢ νὰ συκοφαντήσει ἀνοιχτὰ τὸν Τρότσκυ, ποὺ ἤτανε Ἱδρυτὴς καὶ Ἀρχιστάτηγος τοῦ Κόκκινου Στρατοῦ καὶ Ἐπίτροπος τοῦ Λαοῦ γιὰ τὰ Ἐξωτερικὰ ζητήματα.

Μόνο ὕστερα ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ Λένιν καὶ τὴν ἐπικράτηση τοῦ Στάλιν, χάρις στὴν ὑποστήριξη τῶν Ζηνόβιεφ, Καμένεφ καὶ Μπουχάριν, ἡ νοσηρὴ φαντασία τῆς γραφειοκρατίας ἐπινόησε τὸ «Τροτσκιστικὸ Κίνημα τοῦ 18» καὶ τοῦτο γιὰ νὰ συγχύσει τὸ προλεταριάτο, καὶ νὰ δικαιολογήσει τὰ ἐγκλήματα ποὺ διέπραξε σὲ βάρος τοῦ Σοσιαλισμοῦ στὰ 1928—1936—1937—1940—1947.

Ὁ Τρότσκυ, στὸ πεῖσμα τοὺς Σταλινικοὺς, καὶ νεκρὸς ἀκόμα, θὰ παραμένει γιὰ πάντα τὸ σύμβολο τῆς ἀπελευθέρωσης τοῦ Διεθνοῦς προλεταριάτου ἀπ' τὴ διπλῆ ἐκμετάλλευση ποὺ ὑφίσταται ἀπὸ τὸν Διεθνῆ Ἰμπεριαλισμὸ καὶ ἀπ' τὰ ὄργανα τῆς Γκεπεοῦ», τῆς τρομοκρατικῆς αὐτῆς Ὀργάνωσης ποὺ ἔχει τὰ δίχτυά της σ' ὅλο τὸν κόσμο, γιὰ νὰ ἐξασφαλίζει ἡ Σταλινικὴ γραφειοκρατία τὴν ὑποστήριξη τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν, στὸν ἀντεπαναστατικὸ ρόλο ποὺ παίρνει ἀπὸ 24 χρόνια τώρα σὲ βάρος τοῦ Διεθνοῦς Προλεταριάτου.

Ο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ»

(συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελ.)

ξαμε, σὲ καμμιὰ περίπτωση, τὸ σύνθημα τῆς ἐγκατάλειψης τῆς ταξικῆς πάλης σὰν μέσου ἐπικράτησης τοῦ προλεταριάτου. Καὶ σὲ καμιὰ περίπτωση δὲν τονίζαμε πὼς πρέπει νὰ ἐγκαταλείψουμε τὴν πάλη τῶν τάξεων καὶ νὰ ριχτοῦμε στὸν Κολλεχτιβισμό, ποὺ θὰ μᾶς ὁδηγήσει στὸ σοσιαλισμό. Ἀντίθετα: Στὸ ἄρθρο μας τονίζαμε πὼς ὁ «οἰκονομικὸς πόλεμος», ὅπως τὸν διεξάγει σήμερα ἡ «ἀριστερὴ» παράταξη στερεῖται ταξικοῦ περιεχομένου καὶ σκοπός του δὲν εἶναι ἡ καταπολέμηση τῆς δεξιᾶς, ἀλλὰ ἡ ἐξυπηρέτηση ὡρισμένων ἀστῶν καὶ μικροαστῶν καιροσκόπων, ποὺ, ξεφεύγοντας ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς τάξης τους, προσπαθοῦνε, καμουφλαρισμένοι μὲ τὸ μανδύα τοῦ «φιλεργάτη», τοῦ «προοδευτικοῦ» καὶ τοῦ «λαϊκοῦ» νὰ ξεγελάσουνε τὶς ἐργατικὲς μᾶζες γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουνε τὴ συμπάθειά της καὶ τὴν ὑποστήριξή της, στὴν προσπάθειά τους νὰ ἐξεύρουνε φτηνὴ ἐργατικὴ δύναμη γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις τους καὶ νὰ βροῦνε, ταὐτόχρονα, ἕνα καλὸ καὶ πολυπληθῆ καταναλωτικὸ κοινὸ γιὰ τὰ ἐμπορεύματά τους, ἐξασφαλίζοντας ἔτσι ἕνα σταθερὸ κέρδος. Κι' αὐτὴ μας ἡ θέση εἶναι διατυπωμένη στὸ ἄρθρο τοῦ «Ἐργάτη» ἔτσι: «Ὁ οἰκονομικὸς πόλεμος τῶν μαζῶν δὲν εἶναι ὀργανωμένος πάνω σὲ ταξικὴ βάση. Δὲν θίγει τὰ ζωτικὰ συμφέροντα τοῦ Εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ κεφαλαίου, ποὺ ἀποτελεῖ τὴ βάση τῆς ὑπαρξῆς τοῦ μαύρου μετώπου. Ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸ πόλεμο ποὺ διεξάγουμε δὲν μπορεῖ νὰ ὠφελοῦνται οἱ ἐργαζόμενες μᾶζες—ὅπως λαθεμένα βάζει τὸ ζήτημα τὸ ΑΚΕΛ καὶ ἡ ΠΕΟ—ἀλλὰ μερικοὶ ἀστοὶ καιροσκόποι, ποὺ γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουνε τὴν ὑποστήριξη τῶν μαζῶν, βγαίνουνε ἔξω ἀπὸ τὰ περιθώρια τῆς τάξης τους, ὅταν δὲν θίγουνται τὰ ζωτικά τους συμφέροντα. Δὲν παίρνουμε, ὅμως, ἀπὸ εἶναι μέλη τῆς ἀστικῆς τάξης ποὺ στηρίζουνε τὴν ὕπαρξή τους ἀπὸ τὴν φτηνὴ ἐκμίσθωση τῆς ἐργατικῆς δύναμης τῶν ἐργατῶν ποὺ δουλεύουνε στὶς ἐπιχειρήσεις τους, καὶ νὰ διατηροῦνε τὴν ἀντιδραστική τους ἐκμεταλλευτικὴ ὑπόσταση».

Ἀπὸ τὰ πιὸ πάνω βγαίνει τὸ ἀδιάσειστο συμπέρασμα πὼς ὁ οἰκονομικὸς πόλεμος ποὺ διεξάγεται σήμερα δὲν πρόκειται νὰ φέρει στὴν ἐργατικὴ τάξη τὰ οἰκονομικὰ καὶ ταξικὰ κέρδη ποὺ διακηρύττουνε οἱ ὀργανωτές του πὼς θὰ φέρει. Ἀντίθετα, ρίχνει τὴν ἐργατικὴ τάξη σὲ κούφιους, ἀντιταξικούς, ἀντιμαρξιστικοὺς, ἀντεπαναστατικούς, ρεφορμιστικοὺς ἀγῶνες, ποὺ σκοπό τους δὲν ἔχουνε τὴν ὀξύνση τῆς ταξικῆς πάλης μὰ τὰ οἰκονομικὰ ὠφέλη στοὺς ἀστοὺς καὶ μικροαστοὺς ποὺ καθοδηγοῦνε σήμερα τὸ ἐργατικό μας κίνημα. Τὸ σύνθημα τοῦ οἰκονομικοῦ πολέμου, στὴ σημερινή του μορφή, δὲν ἔχει τὴ ρίζα τῆς προέλευσής του ἀπὸ κανένα ἄλλο ἐχτὸς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς τοὺς ποὺ ἔχουνε ἄμεσα καὶ ἔμμεσα κέρδη ἀπὸ αὐτόν. Καὶ γιὰ νὰ ἀντιληφθοῦμε καλύτερα τὴν ἀντιδραστική, ἀντιμαρξιστ